

krále představuje, chodí dům od domu; doprovází je neurčitý počet děvčat jiných, z nichž jedna nese škatulu na vybírání peněz, jedna chvoji či máj. Někde n. p. u Hradiště, u Kelče a j. jedna toliko královna chodí, a sice vodína pod šátkem jako pod baldachýnem okrášlená jánkou t. j. vínkem ze skleněných perel na hlavě; tři královničky ji provázejí, hlavu kvítím ozdobenou majíce, z nichž jedna nese košík na dary a druhá májek, výdumy barevnými, pentlemi a pozlátkem ověšený. Jinde opět jinak. Když byly do domu vešly, tedy pozdravivše počínají tancovati a sice obyčejně král s krávkou, napřed kolíbatý tanec, potom skočný, anof jim komonstvo přizpěvuje. Píseň ta co při tom zpívají, všady známa jest a všady týmž téměř nápěvem se zpívá, ač jiným a jiným taktem.¹⁾

¹⁾ Podlé tance totiž, jež provodí, zaměňují nápěv týž na ten neb na onen takt. Nápěv u Uojc. I. 32. týž jest, a co do textu por. Uoj. I. 32—40. 51. 87. 229. 285. Zp. I. 377. II. 17. Erb. I. 43. 44.

2259.

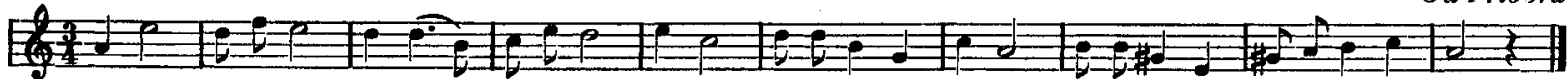
Od Brna. Erb. I. 30. Ol. 409. Uoj. I. 51. 67. 287. II. 311

Vyletěl so - kol na ze - le - ný bor a so - bě zaspí - val, až se háj roz - lí - hal, královnu vo - lal.

2260.

Od Příbora

Vy - le - těl sokol na ze - le - ný bor a so - bě zaspí - val, až se háj ro - zlí - hal, královnu vo - lal.

Vyletěl sokol na zelený bor¹⁾
a sobě zaspíval, až se háj rozlíhal,
královnu volal.

A vy, vozičce, spravujte biče,⁴⁾
koně zapřihejte, voze vytlačujte,
pro paní jeďte.

Královno milá, král tebe volá,
abys k němu vyšla, nebyla tak pyšná,
sama jediná.²⁾

Pro paní jeli, lidi hleděli,
co to za panenka, co to za hraběnka
v kočáře sedí.⁵⁾

Králka nevyšla, poslala posla.
A ty, milé posle, spravuj mně to dobře
jako já sama.

Sedí u ní pán, ten syneček sám,
chtěl oklamat děvečku v růžovém věnečku,
oklamal se sám.

Posel spravoval, sobě namlóval,
tó krásno děvečko v růži, ve věnečko
sobě namlóval.³⁾

¹⁾ Na přemnoha místech začíná píseň tak:

Letí, letí vták
přes zelené háj,
nad dubem se točí,

zvihá k nebi oči,
smutně pohlídá.

U Lichnově u Příbora:

V našem dvoře dub,
je na něm holub,
tak on pěkně vrka,

do okenka kuka:
děvečko moja.

Někde začátek v nesmysl proměňuje se, n. p. U y l e t ě l t ě v ů l; neb U y l e t ě l t ě b r ů n. Začíná též L e t ě l, l e t ě l r o j. U Příbora.